

EL CARRILET DE L'ABADIA

Autor: Enric Cervera Ral / Vallseca 39 2n / 08024 BCN/ Tel. 932 190 881

Personatges:

- **Turista**
- **Inspector Perot**
- **Entrevistador**
- **Sr. Capaestoles**
- **Srta. Preslieu**
- **Mossèn Calafocs**
- **Sr. Màrfegues**
- **Sra. Màrfegues**
- **Senyoreta Malpel**
- **Sr. Sierres**
- **Sr. Salut-Copany**
- **Sr. Manxes**
- **Sr. Comissiona**
- **Sr. Cuxé**
- **President**
- **Primera Dama**
- **Guarda-espallles (Abat)**
- **Guarda-espallles (Prior)**
- **Ministre**

(El teló està tirat. A corbata veiem una barrera que indica la frontera d'un país hipotètic i un turista que acaba de travessar-la. Porta una ràdio per la que se sent música nacional patriòtica de l'hipotètic país. En unes pancartes o en el mateix teló s'hi poden llegir inscripcions com "Ciudadans de països grossos, abstenir-se d'entrar!", "Makro-nacionalistes de l'est i del far-west kapput!" i d'altres per l'estil.)

Turista.- No sóc turista nacional
i també un gran badoc, com cal!

(Llegint un fulletó de propaganda) El carrilet-exprés és un carrilet de luxe que fa un recorregut turístic per les muntanyes del centre d'aquest país super-mil·lenari, i que està situat a l'àmbit de la Mediterrània. És un país força exòtic, tant pel seu paisatge com pels seus nacionalistes-aborígens. Coneixeu-los, si us plau! Al bell mig del país, com és gairebé obligatori a la majoria dels països auto-IN-determinats hi ha un massís muntanyós, -en el nostre cas de roca granítica natural-, amb una Abadia que és el centre espiritual i de pelegrinatge de tota la feligresia nacional-autòctona. També, i esporàdicament, s'hi poden trobar alguns fòssils aliens, feligresos nacionalistes pietosos, que han pertangut a altres països de població sempre menor a sis milions d'habitants. (Per a ell mateix i mirant les pancartes) Ara entenc el significat d'aquests rètols... (Segueix llegint el fulletó) Aquells que vulguin viatjar en el carrilet hauran de presentar els següents certificats per poder realitzar qualsevol itinerari: Certificat segellat del petit país al que pertanyen amb el número d'ordre de ciutadania, certificat obligatori com a mínim de bilingüisme, certificat d'aristocràcia o de lumpen-proletariat segons els casos, i certificat de renúncia pública a pertànyer a la jet-set internacional.

(Per la ràdio se sent música nacional-patriòtica, el Turista puja el volum.)

Emissora.- (En off) Amables oients, deixem el programa de música i connectem amb el nostre

enviat a l'estació del Carrilet perquè ens informi dels esdeveniments del viatge aniversari de la restauració, connectem!

(Puja el teló. El Turista s'asseu en un extrem de la corbata fora d'escena. Per la radio es continua escoltant música i xivarri d'andana. Veiem l'espai escènic que representarà l'estació del Carrilet on s'hi veuen alguns vagons estacionats a l'andana.)

Turista.- L'Inspector molt poc satisfet
mirant el tren pensa en el fet.

Inspector Perot.- (Ve caminant per l'andana. Reflexionant i per ell mateix) És un gran plaer poder viatjar en aquest carrilet-exprés; m'agradaria mantenir en secret el motiu d'aquest viatge a la premsa, ja que el mateix Pare Abat ha estat qui m'ha recomanat especialment el silenci, com a normativa, més enllà dels principis monacals... Per tant, i com sempre m'ha caracteritzat, prendré cura d'aquest silenci, en faré una disciplina espartana i intentaré que transcendeixi més enllà de la pròpia investigació professional... M'agradaria però... no, no, res més!

(Música de fons per la radio del Turista.)

Entrevistador.- (Amb el micròfon a la mà) Senyores i senyors, ens trobem a la sortida del carrilet-exprés, en el seu viatge especial del vint-i-cinc aniversari. La restauració i reconversió del que ha estat objecte el popular carrilet ha servit per a convertir-lo en aquest carrilet-exprés, un magnífic i genuí carrilet de luxe. En ell hi estan invitats no tant sols les persones solvents, sinó tothom, és "el carrilet del poble i pel poble" com l'han qualificat els seus propis promotors locals que a la vegada han estat patrocinats pels "Carrilet's-Expre's-Euroasiàtics of de Littels Nationality's". Amables oients, avui comença aquest feliç viatge aniversari amb la presència ja

confirmada d'il·lustríssims passatgers i passatgeres, convidats especialment per aquesta ocasió. Per altra banda per a tots aquells que ens estan escoltant, encara que la majoria ja en tindran coneixement, informem a continuació sobre el recorregut que aquest carrilet va fent des de la seva, repetim, luxosa restauració.

Turista.- Un gàngster amb la seva amant
dialoguen un breu instant.

Capaestoles.- (Parla molt afònic i de tant en tant se li escapen alguns galls) Aquesta estúpida afonia que fins i tot a mi m'ha agafat, em pot arribar a espatllar els meus plans... tothom, tots els diaris han fet una publicitat espantosa d'aquest afer. Fins l'imbècil del Perot i la Malpel van cap el Monestir a investigar. Haig d'intentar parlar el menys possible per no delatar-me.. De totes maneres, ja els fotaré jo a aquests monjos... a mi, el trenca-vocacions... ja en tinc tres a quatre al pot... no s'adonaran i perdran la vocació, penjaran els hàbits i abandonaran el monestir com si res... (riu sardònicament)

Srta. Preslieu.- (És un tros de travestit. Amb veu molt supèrflua i cridanera i intentant ser molt femenina) "Carinyu" que tardarà molt a sortir aquest trasto?

Capaestoles.- No ho sé, no ho sé...! Però no em diguis res... deixa'm estar tranquil... no em facis parlar... que no t'adones quina veu tinc?

Srta. Preslieu.- Ai! rei, que et passa? Per què estàs de tan mal humor? No em vas dir que això seria molt "guai"? (Sorneguera) Mira, aquesta merdeta de veu és de l'altre dia que et vas dormir amb el cul a l'aire... ah! ah!

Capaestoles.- Calla! I no parlis amb la veu tant cridanera! Sempre dones espectacles gratuïtament!

Srta. Preslieu.- (Segueix amb el to sorneguer) Ai, no, no, no... O potser va ser aquell còctel que et vas prendre equivocadament i que també va deixar sense bordar al quisso del president del club quan va llepar el que et va caure per terra... ai sí, quina gràcia!... va ser ben divertit...

(Imitant al quisso que s'escanya) Guau! Gua! Gu! Gggg!... va quedar ben tallat el pobre...!

Capaestoles.- (Excitat i cada cop més afònic) Calla, call, ca... (Es queda tallat sobtadament)

Srta. Preslieu.- (Espantada) Amor meu, que et passa, parla, parla... Socors! Socors! (Capaestoles li tapa la boca i l'empeny cap el compartiment)

Capaestoles.- (Des de dins del compartiment i tapant-li encara la boca) Vols callar d'una vegada o et mato! Estic afònic i prou! Ningú se n'ha d'assabentar ni que estic afònic ni perquè ho estic... ho entens? O sigui que calladeta o t'envio a casa la mamà!

Srta. Preslieu.- (Esporuguida) Sí, sí... amor meu... el que vulguis... faré el que vulguis xato... però és que jo creia...

Capaestoles.- Tu no has de creure res! D'acord?

Srta. Preslieu.- D'acord, d'acord... (Pausa. Plora d'histèria)... però és que la meva mama... ah, ah!... la meva mama no... no vull anar amb la meva mama... (Plora més encara. Pausa)

Capaestoles.- (Compadint-se i amb veu i posat a l'estil Bogart, molt afònic evidentment) Nena, deixa de plorar... no aconseguiràs entendre-me si segueixes per aquest camí... no m'agraden les fleumes, ja ho saps... Recupera't i no facis el número de la puta seduïda i abandonada!

Srta. Preslieu.- (Intenta seguir plorant per veure que passa) Ah, ah!... ah, ah!... ah, ah!

Capaestoles.- (Afònic total i desesperat) Que no m'has entès?

Srta. Preslieu.- (Tallant el fals plor i amb molt coratge, gairebé masculí, com intentant canviar els papers) Sí, amor. Seré la teva força, el teu refugi si cal i la teva còmplice absoluta. (Capaestoles intenta dir alguna cosa, però ella li tapa la boca) Calla! No et forçis... sé el que s'ha de fer en aquestes ocasions... (Truquen a la porta)

Capaestoles.- (A cau d'orella) Obre, obre... faré com si estigués dormint... Comporta't...

Turista.- Un visitant poc oportú
que sembla buscar a algú

Srta. Preslieu.- (Recuperant el seu transvestit. Quan obre la porta, apareix a l'altra banda un

personatge, Mn. Calafocs que va ostensiblement disfressat de vellet) Digui?

Mn. Calafocs.- Miri... jo ocupo el compartiment d'aquí el costat i si no els hi és cap molèstia...
(Mira a dins i veu a Capaestoles fent-se l'adormit) Doncs, res... ja veig que no és oportú... només, els volia conèixer... res més...

Srta. Preslieu.- És que el meu marit està dormint en aquests moments...

Mn. Calafocs.- Ah! Abans de partir?

Srta. Preslieu.- Sí, és que hem passat uns dies molt atrafegats... molts viatges... els horaris diferents...

Mn. Calafocs.- És viatjant?

Srta. Preslieu.- (Pausa) Artistes! Som artistes!

Mn. Calafocs.- Interessant!

Srta. Preslieu.- Sí!

Mn. Calafocs.- Per què?

Srta. Preslieu.- Doncs...

Mn. Calafocs.- Ja, ja...

Srta. Preslieu.- ... potser seria millor que...

Mn. Calafocs.- ... és clar... ja ho entenc...

Srta. Preslieu.- Sí, el meu marit...

Mn. Calafocs.- Sí, sí, se'l veu ben adormit...

Srta. Preslieu.- (Suspicaç) Què vol dir?

Mn. Calafocs.- (Insinuant) Doncs... si té la bondat d'acompanyar -me...

Srta. Preslieu.- (Sorneguera) No sé si hauria de...

Mn. Calafocs.- (Decidit i deixant el vellot de banda) L'espero al compartiment 408. (Se'n va)

(La Srta, Preslieu tanca la porta i es dirigeix a Capaestoles que salta de la llitera només ha tancat

la porta i l'agafa pel coll.)

Capaestoles.- Estàs boja! I ara per què has quedat amb aquest iaio?

Srta. Preslieu.- Calla! Calla! M'ha semblat que no era tal iaio... vaig a investigar... Tu, segueix dormint o fent-ho veure, que jo mentre reposes i mires si et torna la veu aniré, ficant-me per tot arreu... no és això del que es tracta en aquest viatge rei?

Capaestoles.- Però, per l'amor de Déu... no facis indiscrecions... afina la veu i no facis el número de mascle histèrica que tant et caracteritza... representa el teu paper!

Srta. Preslieu.- (Ofesa) Estàs tu bé! Mascle histèrica...! (Se'n va d'una revolada, tota aïrada i el deixa amb la paraula a la boca. Tanca la porta i ràpidament la torna a obrir) T'estimo, rei... però la marxa és la marxa! (Tanca definitivament)

Turista.- De nou som a l'emissora
abans que se'ns passi l'hora.

Entrevistador.- (Prossegueix amb la informació) L'itinerari, consisteix en trenta voltes completes, trenta, al massís muntanyós per diferents indrets a fi que el viatger pugui visionar la mítica i miraculosa muntanya que segons la llegenda diu, i a través de l'Abadia va ser on es va catalitzar l'auto-IN-determinació nacional; els paratges que el viatger té l'oportunitat de veure han estat seleccionats per experts tour-operadors a fi que els viatgers puguin copsar la naturalesa del país des dels màxims punts d'interès cultural i turístic. Senyores i senyors, tallem aquí aquesta descripció ja que veiem que s'acosta a l'andana l'IN-igualable, l'IN-imitable, el reconegut nacional i internacionalment, l'Inspector Perot. Intentarem acostar-nos a ell per veure si ens pot fer alguns comentaris sobre el viatge que d'aquí a pocs moments empenirà en el carrilet. De seguida connectem.

(Música i xivarri d'andana.)

Turista.- Aquí de nou amb l'Inspector
per si n'ha sentit la remor.

Inspector Perot.- (Segueix reflexionant) Com hauran pogut desaparèixer aquesta mitja dotzena de monjos...? I allò que em va comentar el Pare Abat de la sobtada afonia dels escolanets... també és força sospitos... Aquí hi ha segurament una cadena d'esdeveniments que s'hauran d'indagar detalladament... una cadena de fets per investigar... una cadena sí, una cadena...

Entrevistador.- Inspector Perot, permeti'ns un moment només, ens podria dir algunes paraules per a la Cadena? Vostè que pensa de...

Inspector Perot.- La cadena... quina cadena...? Ah, la cadena, és clar... la Cadena! Escolti, em podria dir de quina cadena es tracta? És la cadena o la Cadena? No m'entén? (Pausa ràpida com de "zapping", -de canvi de cadena-) Perdó... vull dir que... és que m'ha distret la cadena del seu rellotge... i jo el que volia saber és quina hora marca el seu rellotge. (Categòric) Més ben dit, on era vostè ahir a l'hora de la desaparició del monjo Fra Estruç?

Entrevistador.- (Sobtat)... doncs jo ahir estava aproximadament... (Es recupera) Escolti, aquí el que pregunta sóc jo! Que no ho veu que jo porto el micro...

Inspector Perot.- No es talli... segueixi, segueixi... m'ha dit que es trobava en companyia de...?
(Li diu alguna cosa a cau d'orella)

Entrevistador.- Qui li ha dit que jo ahir per la tarda vaig fer l'amor amb la meva ajudanta de producció? No hi ha dret que es divulguin aquestes coses per la ràdio!

Inspector Perot.- No, no ho ha dit ningú! S'ha delatat vostè mateix. Jo només volia saber quina hora és, el meu rellotge s'ha aturat i... (Sorneguerament) De totes maneres, sempre és bo tenir una bona coartada, encara que potser la seva dona si per casualitat l'està escoltant haurà tingut una sorpresa. (Mirant a l'andana abans de fer l'acció de pujar al carrilet) És aquella rosseta que ve per allà la seva ajudanta de producció?

Entrevistador.- (Esverat) Òndia que hi fa aquí! (Dissimulant) No, no, no és ella... De totes

maneres moltes gràcies Inspector Perot per les seves encertades i aclaridores declaracions sobre el possible sospitós en el cas del monjo desaparegut... (L'Inspector Perot puja al cremallera)

Senyores i senyors, tornem a l'andana una altra vegada on veiem que estan disposats a pujar al vagó de luxe una parella, un matrimoni, segurament disposat als plaers que els ofereix viatjar amb el cremallera-exprés. Anem cap a ells.

(Música i xivarri d'andana.)

Turista.- L'emissora va donant tombos
i enxampa un parell de teixons.

Entrevistador.- Ens trobem davant d'uns insòlits viatgers. El Sr. i la Sra. Màrfegues, els quals han accedit a respondre les nostres preguntes abans de la partida del carrilet. A veure Sr. Màrfegues, podria comentar-nos per als nostres oients nacionals els motius que l'han impulsat a realitzar aquest viatge.

Sr. Màrfegues.- La sort, ho entén? La sort! Miri, la meva senyora i jo, som els agraciats del concurs "Tres Nits amb Repicó" de la Tele Nacional Super Plus...

Sra. Màrfegues.- Sí, sí, el canal nacional, només per a socis emèrits i eixerits; nosaltres, el meu home i jo, en som socis, sap...?

Entrevistador.- Ja veuen amables oients el que la sort pot arribar a oferir, un encisador viatge pels paratges de la nostra més entranyable terra...

Sr. Màrfegues.- Oh, i no tant sols el viatge, sinó que a més hem guanyat l'estada gratuïta, en cel·les separades fins i tot a uns exercicis clàssics...

Sra. Màrfegues.- Sí, sí, els de Sant Ignasi de Loiola, el militar, el de la cova de Manresa... I és que recentment han estat traduïts i adaptats al nostre idioma nacional per Sa Eminència Mn Calafocs, Prior de Masquefa i Abat de Viladecaballs... tant els exercicis espirituals com els físics.

Sr. Màrfegues.- I segons em van dir molt confidencialment, el mossèn també ve en aquest viatge. M'han dit que no ho diguis.

Entrevistador.- Moltíssimes gràcies per la informació. Bé senyors, no volem pas molestar-los més, els agraïm les seves paraules, i si volen afegir alguna altra cosa...

Sra. Màrfegues.- No, no, només que... (Tapa el micròfon) Trobo que és una garreperia per part de l'organització que el Premi no inclogui ni l'IVA, que va a càrrec nostre, ni els silicis que obligatòriament haurem de comprar per fer els exercicis pràctics de masoquisme...

Entrevistador.- (Paternal i confidencial) Això senyors Màrfegues, i no cal que els ho digui, que de segur que ja ho saben prou bé, és una constant de funcionament del nostre país i no cal que li donem més importància. I no ho dic pas per lamentar-me'n públicament. Vostès veuen aquest micro. Doncs, aquest micro me'l vaig haver de comprar jo, amb els meus calés, per poder exercir... sinó no podria fer la meva feina.

Sr. Màrfegues.- És clar, és natural, l'orgue no fa la funció o a l'inrevés, la funció no fa l'orgue... que més dóna...!

Entrevistador.- Què vol dir amb això? No l'entenc!

Sr. Màrfegues.- Vostè necessita un micro, i nosaltres necessitarem silicis. Doncs a comprar-los que així si hom té més despeses encara li cou més!

Entrevistador.- Ja, ja... ja, ara sí que l'entenc...

Sr. Màrfegues.- No faci cas del que li ha dit la meva dona; les dones, ja se sap són una mica garrepes en aquest país... i per això ens agraden tant... Després de la primera sessió que segons m'han dit es dedica al pecat i a les seves repercussions eternes, la dona s'haurà oblidat de l'estalvi i em vindrà cridant "Antoni compra'm un bon silici i bufetegem!" ja ho sé... altres vegades ha fet el mateix... dones, dones...!

Entrevistador.- (Una altra vegada al micròfon) Moltíssimes gràcies Sr. i Sra. Màrfegues... No els molestem més i els deixem que entrin als seus compartiments perquè s'acomodin... almenys

durant el viatge podran gaudir del confort que el carrilet els ofereix... (A part) Després, mentre durin els exercicis espirituals i amb els silicis ja raparan! (Riu)

Turista.- Inspector i esbrinadora
acaben jaient alhora.

Srta. Malpel.- (Mirant per la finestra del seu compartiment) M'agrada, sí, m'agrada aquest viatge que des de l'Euro-Comunitat m'han encarregat... espero no trobar-me amb el "pelma" d'en Perot i així poder esbrinar pel meu compte i sense pactes aquestes desaparicions estranyes, sinó ja estarem com sempre... en Perot a part d'incompetent és un manfla... (Imitant a en Perot) Vostè faci això que jo faré allò... que punyetero que arriba a ser quan es posa en pla funcionari...! no mostra cap interès professional ni personal pels casos que l'encomanen... tot ell és sistemàtica i manca d'imaginació... funcionari, més que funcionari! Ai, mira... se m'està obrint una ganeta... a veure quina hora és...

(En Perot que va pel passadís tot passejant es troba amb la Malpel que està mirant per la finestra del seu compartiment.)

Perot.- Hola! Senyoreta Malpel, vol que li digui...? Vostè i jo, estem predestinats... Sempre coincidim a la major part d'esdeveniments importants del país... (Romànticament forçat) Potser l'atzar...?

Malpel.- No fotem! Perot! No siguis pesadet sisplau... ja saps que no coincidim, perquè sí... a tu no t'envien des de la Corporació? Doncs a mi ja ho saps... els de la Privada! A veure si aquesta vegada també és pel mateix. Aclarim-nos! Jo tinc algun dubte en aquest cas i m'agradaria deixar-ho clar abans de començar.

Perot.- (Sarcàstic) Dubte la senyoreta? L'eficient, la perfecte, la immillorable, la... (Canta l'himne de l'Eurovisió) Lalalalalalalalalalalal...

Malpel.- Deixa't de bajanades i diguem que hi fa el Presi en aquest viatge?

Perot.- El Presi... qui? Ah, vols dir... Sí, el President, la dona, i el manso de la dona, el ministre...

Malpel.- Què en saps? Parla! Estic a la inòpia i això m'està posant mosca. No pot ser que disposis d'una informació que jo desconexo!

Perot.- I tu què et penses? Que sóc tan inútil com els envejosos dels periodistes diuen? Sóc insolvent, d'acord, però, d'alguna cosa m'ha de servir estar allà on es couen els assumptes del país. (Intrigant) Taxan, taxan! Si tu sabessis... (Pausa) M'has de prometre que no te n'aniràs de la llengua.

Malpel.- No ho he fet mai això! Sembla mentida que m'ho plantegis. Sempre anem a mitges en aquests casos, ja ho saps. Aboca d'un cop que ja m'estic posant nerviosa i veig massa moviment per l'andana.

Perot.- Saps on és el mort?

Malpel.- Ja? El mort abans de sortir! Quin desastre, no podem ni sopar!

Perot.- Sí! Avui, sopar de luxe, el mort s'ho mereix, encara que, és arriscat i jo no les tinc totes... em fa mala espina que s'hagin precipitat els esdeveniments...

Malpel.- Prou! Qui és el mort! I on és. Ja no t'aguanto més... per fer-me badar ets capaç fins d'haver-lo matat tu mateix... (Empipada de cop i volta) Incompetent! Funcionari! Detectiu de pega!

Perot.- Silenci! (Pausa) El mort és d'importació i ja fa dies que l'ha palmat, no t'has de preocupar per la seva identificació. (El tren fa una sotragada inesperadament sense cap senyal ni xiulet que hagi indicat la sortida)

Malpel.- Te n'adones Perot, això es mou... i això vol dir que si es mou ja és resolt el cas del mort que segons tu, és al tren... (Decidida) Apa, me'n vaig al vagó restaurant a fer un mos.

Perot.- (Com si no hagués passat res) L'acompanyo senyoreta Malpel, a mi també m'anirà bé fer una queixaladeta.

Malpel.- Si vostè hi va ara, l'esperaré a què torni, no és convenient que ens vegin a tots dos plegats, ja sap vostè, perquè...

Perot.- Això era abans, quan vostè i jo vam estar amistançats.

Malpel.- Però que diu? Quan hem estat mínimament amics nosaltres dos? Mai! Ho sent, mai! Ai uix! Només de pensar en besar-lo m'agafa basca... aquesta merdeta de bigotet postís, ridícul i engominat... i a més si no recordo malament mai se l'ha vist amb una dona a vostè. No es creurà que ara a la seva edat hauré d'aguantar-li les seves frustracions sexuals.

Perot.- Sempre t'he estimat secretament Malpel, sempre! (Intenta abraçar-la) No és veritat àngel d'amor que en aquesta apartada via?

Malpel.- S'ha tornat boig, completament boig! (Fa memòria i canvia d'actitud) De totes maneres, Perot meu, seré tota teva si m'expliques tot l'assumpte del cadàver, tota teva, apaga el llum Perotonet meu...

(Un altre sotrac fa que el Perot i la Malpel caiguin un a sobre l'altre entortolligant-se amb els braços i fent-se falsos acaronaments de disculpa, infantils i apallassats, mentre se sent un xiulet estrident i es fa fosc com si el tren hagués entrat en un túnel.)

Turista.- L'emissora informa i distreu
als homes i dones d'arreu.

(Saló d'estar del cremallera, l'organista està tocant mentre es manté una conversa-entrevista informal amb altres personatges.)

Entrevistador.- Ens trobem en el confortable vagó-sala-d'estar junt amb el Sr. Sierres, el cap del cremallera i acompanyats musicalment pel Sr. Manxes, l'organista del carrilet, i també amb el cap

de cambres el Sr. Salut-Copany. Voldríem mantenir una petita conversa informal amb ells que són els que coneixen a fons aquest luxós vehicle a fi que ens facin conèixer més i més els detalls que fan tan atractius els viatges... Vostè primer Sr. Sierres... Coneixem de sobres el seu historial, però digui'ns quines han estat les condicions que l'han fet arribar a cap d'un cremallera de luxe com és aquest?

Sr. Sierres.- (Malhumorat) Ui! Miri, això ja em ve de família. El meu pare va ser cap d'estació durant seixanta anys IN-interromputs. Els meus avis paterns van ser constructors de campanes i xiulets ferroviaris i els materns guarda-agulles o sigui que figuri's, que podia ser jo? Novel·lista? Corista de sarsuela? No em faci riure! Cap d'estació, o capsigrany! què més dona...!

Salut-Copany.- (Interrompent amb molta ploma i parlant sempre en femení.) Ai! filla... mai no estàs contenta... sempre et queixes... i no és pas que cobris malament... a més, moltes vegades els dones cada repassadeta a algunes viatgeres que déu ni do! O sigui que no et queixis! Jo sí que tindria motius... i ja veus sempre estic contenta i satisfeta!... i això que fa temps que no bufo cullera reina...

Entrevistador.- Estimats oients acaben d'escoltar al Sr. Salut-Copany, cap dels cambres del carrilet amb qui també tenim el gust...

Salut-Copany.- (Tallant) El gust és meu amables oientes... Estic molt contenta de ser la testa de les cambres d'aquesta carrossa-carrilet tant entranyable per totes les ciutadanes d'aquesta terra...

Entrevistador.- Molt bé, però que molt bé, però respongui'ns sisplau... Sabem que vostè ha estat un innovador en el gremi de restauració d'aquest país... expliqui'ns què és el que va fer per esdevenir una celebritat així.

Salut-Copany.- (Replicant) Innovadora, he estat la innovadora! (Es calma) Res, poca cosa... senzillament he convertit les Aromes del Monestir, -licor d'uns quaranta graus més o menys-, en un element indispensable de la cocteleria autòctona... (amb falsa modèstia) qualsevol ho hagués pogut fer...

Entrevistador.- I segons tenim entès, no tant sols això és el que l'ha fet famós, perdó, famosa... sinó que també s'ha fet ric, rica és clar... expliqui... expliqui, sense vergonya, com va anar l'afer de la suspensió de pagaments de la Kentucky Friend Kitchen i de la Mc Donal's?

Salut-Copany.- (Pedant) Ah? això! Ja li he dit, res, qualsevol podria haver-ho fet... Miri, vaig muntar una cadena de pa amb tomàquet i pernil, a nivell multinacional i que com una epidèmia s'ha estès arreu del món... avui mengen pa amb tomàquet des dels esquimals a les Seychelles... i és clar, els Kentuckys se'n van anar a l'aigua... Miri si n'és de senzill... Res, visió de futur en un moment de debilitat econòmica... i és per això que tinc la medalla al mèrit nacional atorgada pel propi President... (El Sr. Manxes a l'orgue, ha anat escoltant i s'ha anat posant nerviós amb la pedanteria de Salut-Copany. En aquest punt comença a tocar fort i esbojarradament la mateixa melodia que ha anat interpretant, i es posa a cantar descompassadament, com recitant.)

Sr. Manxes.-   Aquest home que sentiu,
ja fa anys que toca i canta
al carrilet que tot fent pàtria,
no s'hi aguanta la vida,
ni el vagó, ni la màquina,
ni el personal que el porta i guia.

Allò que fa pip pipppp!
No és el xiulet, és, com un crit!
El d'un pobre passatger que expira,
que ves per on, tampoc ningú no troba,
i aquí ja fa anys que s'hi mata i roba
més del que ho feien, els quaranta de la cova!

De jove, vaig ser escolà, a l'abadia,
i de ben poc moro d'una forta afonia,
que ningú ara per ara sospita qui provoca
i aquest és un gran crim, que de boca en boca
se'n parla molt, però no s'hi troba qui el nia.

Turista.- Bona parella de viatgers!
Mig marietes i paperers.

(Es veuen venir per l'andana tot petant la xerrada com vells amics i molt amicalment, el Sr. Comissiona i el Sr. Cuxé.)

Sr. Comissiona.- Ja n'és de casual ja, troba-nos aquí un altre cop... se'n recorda de l'última vegada?

Sr. Cuxé.- Oh, i tant, va ser abans de la reforma... encara estàvem per IN-determinar tots plegats...

Sr. Comissiona.- (Perspicaç) Indeterminar? Jo no! Jo ja m'havia definit, ho tenia tot ben clar! Sempre ho he tingut clar! Vostè entén?

Sr. Cuxé.- El país ja no és el que era...

Sr. Comissiona.- Ah! (Pausa) És clar... el país, vostè parla del país, és clar...

Sr. Cuxé.- ... Sí, jo també... sí, el país... IN-determinat... ja, ja...

Sr. Comissiona.- Se'n recorda del dia de l'auto-IN-determinació?

Sr. Cuxé.- És clar, sembla ahir... sí, sí, ahir mateix! I... parlant d'una altra cosa, com van els seus negocis? El viatge, és per això, oi, negocis.

Sr. Comissiona.- Sí, exactament, negocis.

Sr. Cuxé.- Està bé. Bisnes are bisnes!

Sr. Comissiona.- Què?

Sr. Cuxé.- Negocis, home, negocis! Inglis pic inglis?

Sr. Comissiona.- Sí... dic... yes! yes!

Sr. Cuxé.- Què diu?

Sr. Comissiona.- Yes, he dit...

Sr. Cuxé.- Ah, havia entès que si...

Sr. Comissiona.- És clar!

Sr. Cuxé.- Què vol dir?

Sr. Comissiona.- Que sí!

Sr. Cuxé.- Ja l'he entès, no s'exciti...

Sr. Comissiona.- Doncs, seguim. Com van les publicacions de l'Abadia? (Picaresc) Encara tenen aquells traductors juvincells tant trempats?

Sr. Cuxé.- No, ja no. Ara tenim rates de biblioteca. Horriblement lletges... Són com la dona de fer feines, que en pau descansi... vostè ja sap a qui em refereixo... grasses, peludes...

Sr. Comissiona.- Però, què diu ara!? Si aquells noiets eren perfectes... tant musculats, i tant intel·ligents com eren...

Sr. Cuxé.- Però no deixaven concentrar-se els lectors a la biblioteca... la gent es quedava embadalida observant-los i perdien tot el dia a la biblioteca per res, badant amb aquells traductors tan ben plantats... tan cepats... tan...

Sr. Comissiona.- Quina llàstima! Perquè d'eficaços n'eren, oi?

Sr. Cuxé.- Oh, i tant! Ben plantats, intel·ligents, bones persones, simpàtics, alegres, caritatius...

Sr. Comissiona.- Quina llàstima!

Sr. Cuxé.- Sí, què hi farem!

Sr. Comissiona.- (Pausa) I ara, aquestes traductores... almenys són bones?

Sr. Cuxé.- No gaire. Més ben dit, no gens!

Sr. Comissiona.- I doncs?

Sr. Cuxé.- Són tant lletges i antipàtiques que la gent a la biblioteca ni gosa aixecar el cap de la taula...

Sr. Comissiona.- Pobres, oi?

Sr. Cuxé.- A elles, tant se'ls en fot que ni se les mirin... i a més va bé perquè així la gent estudia més.

Sr. Comissiona.- Però, la seva feina, la traducció, la fan bé suposo?

Sr. Cuxé.- Tampoc. La fan fatal!

Sr. Comissiona.- No ho entenc. Fan malament la feina i no fan bonic? I per què les han contractat, doncs?

Sr. Cuxé.- És una contradicció de la modernitat. Coses de l'organització, els seus motius tindran. I a vostè, parlant d'una altra cosa, que el porta per aquí? No serà pas com l'altra vegada que per mica se l'enduen emmanillat... quina barbaritat... miri que n'eren de sòmines aquells inspectors de la brigada criminal...

Sr. Comissiona.- (Dissimulant) No m'ho recordi, que ja me n'havia oblidat del tot... quina vergonya que em van fer passar...

Sr. Cuxé.- El van acusar de traficar amb escolanets d'abadies del Cister si no recordo malament... espantós! I amb aquella alegria que ho plantegen! (Imitant un interrogatori policial) Vostè, a veure, respongui, on era a l'hora que es va produir el fatal desenllaç?

Sr. Comissiona.- (Segueix el joc de l'interrogatori) Jo... jo... doncs era al club... sí, al club fent una partida de billar, els dijous -era dijous, oi?-, els dijous acostumo a estar al club a aquestes hores fent la meva partida de billar...

Sr. Cuxé.- Ja, ja, no emboliqui la troca i diguin-s'ho sense tantes giragonses, on era a les 7 de la tarda, exactament?

(Els dos esclaten a riure mentre se sent unes campanes d'advertència i pels altaveus de l'estació s'escolta el següent comunicat:)

Off.- Senyores i senyors passatgers del Carrilet-Exprés, tinguin la bondat d'ocupar les seves cabines quan més aviat millor i preguem que es mantinguin alerta i esperin la pròxima informació que els donarem abans d'iniciar el viatge. Totes les altres persones que hi ha a l'estació i el públic en general haurà de dirigir-se cap a les sales d'espera. De moment queda l'estació tancada i ningú podrà entrar ni sortir del carrilet ni de l'estació fins que s'aclareixin els fets tant greus que ens acabem de comunicar. Sobretot no s'alarmin ni intentin escapar de l'estació ja que la vigilància és estricta i no hi ha manera de poder-la evitar. Trobarem els criminals responsables de l'acció que ens fa prendre aquestes mesures, són aquí dins, no es preocupin si us plau, calma i serenitat! Gràcies. Fins el pròxim comunicat facin els que els hem indicat. (Música)

Turista.- Moltes empentes i entrebancs
amb els guarda-espallles als flancs.

(Apareixen entre dos guarda-espallles amb el semblant trasbalsat el President, la Primera Dama i el Ministre, tots plegats van per l'andana en direcció al vagó de personalitats.)

Entrevistador.- (Obrint-se camí entre els guarda-espallles per poder arribar al President) Sr. President, Sr. President, unes paraules només per a la Cadena...

President.- La Cadena Nacional?

Entrevistador.- Sí, senyor President, la Cadena! (Canta la sintonia de la Cadena)

President.- Si és així, ara, en el vagó, quan estem acomodats li concediré uns minuts...

(Un dels guarda-espallles aparta l'Entrevistador del President amb força mala ombra i la Primera Dama que ho veu, sensibilitzada, reacciona ràpidament.)

Primera Dama.- Però què fa aquest noi! (Al guarda-espatlles) Noi, com et dius, i qui és el teu cap?

Guarda-espatlles.- (Agenollant-se davant de la Primera Dama) No... jo no volia... ha estat sense voler... perdoni'm, no ho faré més... li prometo... (Plora)

Primera Dama.- (Pausa) M'ho promets?

Guarda-espatlles.- Li juro Sra... (Un company li tapa la boca)

Primera Dama.- Que no ho saps que no es pot pronunciar el meu nom en públic... (Segueix el seu camí, cap el vagó juntament amb la resta de la comitiva)

Turista.- El cap vol usar el protocol
però aquí tothom fa el que vol

(Ens trobem de nou al vagó sala d'estar. El Sr. Manxes continua tocant l'orgue. Els guarda-espatlles vigilen les entrades del vagó. El President, la Primera Dama i el Ministre estan asseguts en una tauleta conversant. El Sr. Sierres, cap del cremallera s'acosta a la tauleta.)

Sr. Sierres.- En nom de la direcció de l'expres, els notifico el goig de la seva inesperada visita...

Ministre.- (Tallant-lo) Escolta Sierres, no fotis comèdia ni protocol absurd i fes que ens portin uns 'carajillos' d'aromes, corre!

Sr. Sierres.- (Acusant el cop i fingint) Immediatament senyors... la senyora també...

Primera Dama.- ... o, i és clar... jo també... o és que les dones no en podem prendre? Que sigui doble!

President.- El meu, amb cafè americà.

Ministre.- I el meu com sempre...

Sr. Sierres.- (S'estranya) Com sempre? D'acord, ràpidament seran servits. (Surt)

Ministre.- Qui és aquest individu? M'han informat que es diu Sierres, però així de primera vista

no m'ha caigut gens ni mica de bé. Em recorda a un individu de l'oposició... No, no, no m'agrada la seva cara!

Primera Dama.- No et preocupis, li farem tastar a ell totes les begudes, i la vianda també. Avui no et pots fiar ni dels funcionaris més eficaços.

President.- (Nerviós) Ja és gran això d'haver-nos de refugiar a l'Abadia! No entenc del tot perquè ens hem d'amagar... Escolta'm (A la Primera Dama) Has deixat les aixetes ben tancades i l'interruptor de la llum desconnectat?

Primera Dama.- (Pausa. Estranyada) No, no és pas feina meva, això. Ja saps que com a Primera Dama tinc altres responsabilitats d'Estat i que no m'has de passar llista d'aquestes coses per res!

President.- Bé, noia, perdona, ja ho sé... però és que estic neguitós i pensar en tot això em relaxa...

(El Sr. Manxes que estava tocant a l'orgue, s'arranca cantant, unes 'soleares' asardanassades.)

Turista.- La cantada aquí comença
i el Ministre no ho defensa

Sr. Manxes.- (Tocant i cantant)

Aiiii! quina angunia!
Aiiii! quin poc goig fa,
Aiiii! escolteu al qui canta
Aiiii! qui és el que morirà?
Ai, aiai ai ai aiiiiii!

President.- Un altre! I aquest que hi fot aquí tocant flamenc a l'orgue i emprenyant?

Ministre.- Si vols, Presi, el foto daltabaix tant aviat això arranqui i passem per qualsevol espadat...

President.- Quan arranqui... què vols dir?

Ministre.- Doncs... que si et molesta me'l carrego... res més no vull dir...

President.- Calla! que per allà em sembla que ve aquell estúpid del micròfon...

Ministre.- Vols que me n'ocupi també?... Ah, saps que en aquest viatge hi venen l'inútil d'en Perot i la farta de la Malpel?

Primera Dama.- No fotis...! L'inepte funcionari i la poca-solta dona de fer feines brutes...

President.- I com se'n deuen haver assabentat d'aquesta situació tan desesperada en què el país viu?

Primera Dama.- Com tu! A veure, que hi ha una altra manera d'informar-se que la del safarejós departament del senyor Ministre?

President.- I ca? Bé, me'n vaig a la sauna una estona. Digueu-li al del micròfon que l'espero a la meva cabina d'aquí una horeta. (Mutis)

(La Primera Dama i el Ministre comencen a jugar a cartes. L'organista en Manxes continua tocant, després canta.)

Turista.- I comença la partida
i la Dama es posa a mida.

Sr. Manxes.- O la i là, la masovera,
la masovera, o la i là,
la masovera morirà!

(Bis)

Primera Dama.- (Esverada) Que diu aquest beneit? La masovera, la masovera. No sap el que es diu, jo la conec a la masovera i no m'agrada que digui això... a més aquesta cançó no és pas així. Per què li haurà posat aquesta estúpida lletra?

Sr. Manxes.- (Que ha sentit a la Primera Dama) Anem en compte, senyora, anem en compte! No s'esveri abans d'hora. Prenem un altre 'ginger ale' amb gel? Au, vinga, no es faci l'estreta, aquí, en aquesta república ambulat... (Deixa de tocar i s'aixeca encarant-se i agafant per la solapa al Ministre) Dic, que en aquest vehicle mana qui mana, i no m'agrada gens, que estigui fotent-li mà a la senyora mentre el Presi és a pixar, m'entén?

Ministre.- Sí, sí, sí, l'entenc... (Tímidament) Però, no ha anat a pixar, és a la sauna...

(La Primera Dama s'asseu sobre l'orgue, agafa una partitura i comença històricament a fer escales com de cantant d'òpera mentre es va fent fosc.)

Turista.- En Manxes es posa insolent
mentre plora el President.

(S'obre la llum i ens trobem a la cabina del President.)

President.- (Està sol, plorós i somicant) No, si jo el que voldria fer és de torner i no de President del govern... és espantós haver de fer d'ogre i d'oposició quan en realitat el que jo sento és una gran passió per les idees dels altres... sento enveja dels ionquis i de les putes que almenys són esclaus de les seves manques de llibertat. No puc ni inclinar-me vers els suïcides i encara menys cap els assassins i terroristes. I aquesta donota que tinc que ni em deixa comportar-me com a home a casa ni com a pare de les seves criatures... em fa fer uns paperots socials que em costen cada cop més úlceres... tinc l'estómac sargit que sembla un collage de costurera. Prou! Confessaré que sóc l'assassí dels monjos i s'ha acabat! (Pausa i reflexiona) Però de quins monjos? Sí, ara quan arribem me'n carregaré a tres o quatre... A més que carat faig jo en aquest viatge que han organitzat bàsicament per enxampar a la meva dona i al carallot del Ministre. Així quedaran

retratats com a amants que són, i definitivament podré fer d'una vegada els canvis de govern que tinc ganes de fer des de la felicitat auto-IN-determinació. En els fons estic dels ianquis fins els nassos, però no puc deixar d'aparentar que em cauen bé perquè sinó no em retornaran sa i estalvi al meu pobre fill que està fent el màster a Massachussets.

Turista.- El mossèn i els dos travestits
gairebé acaben a crits.

(Ens trobem al compartiment 408. La Srta Preslieu està lligada i emmordassada sobre la llitera. Llum vermella. Entra Mn. Calafocs disfressat de gàngster de l'època de la llei seca. Està molt emprenyat, molt.)

Mn. Calafocs.- M'agradaria saber varies coses i no solament de tu, sinó també de l'organització a la que pertany! Primer que tot em sembla una putada que amb lo bona que estàs siguis un tros de 'tio' com una catedral! Això és una putada! A mi m'agraden les dones saps! I no suporto als travestits com tu! (La Srta Prieslieu fa com si volgués parlar) Què vols ara? Si et destapo la boca em promets que no cridaràs auxili com un bordegàs? Amb aquesta veu que tens... no vull que em prenguin per 'marica', saps... (Ella assenteix amb el cap) A més, m'has de prometre que no diràs a ningú que jo sóc en Mossèn Calafocs, d'acord? (Torna a assentir amb el cap, més imperativament. Calafocs li destapa la boca)

Srta. Preslieu.- Uf! Que em vols asfixiar, ets un destraler! No en tenies prou amb l'intent de violació que a sobre m'has hagut de lligar... si jo venia força disposada al que fos... ets un homenot molt desconsiderat... llàstima, perquè ets bufó...

Mn. Calafocs.- Calla o et tapo la boca una altra vegada! Disposada a tot! Què vols dir amb això...?

Srta. Preslieu.- La marxa rei, la marxa... El meu manso, està una mica carrossa últimament i jo

necessito marxa, entens? No saps què és la marxa?

Mn. Calafocs.- Quina marxa, la nupcial? No siguis cretí! A veure, digues, aquell paio que es feia l'adormit és el teu manso... o és el teu cap...?

Srta. Preslieu.- Però qui et creus que ets i amb quin dret em fas aquestes preguntes? No t'ho penso dir si no em deslligues!

Mn. Calafocs.- (Li engrapa els genitals) O cantes o et retorço aquest destorb que tens entre les cames!

Srta. Preslieu.- Aiiiiii! Que bèstia que ets! M'estàs fent mal, aiiiiii, no em maseguis més, ja t'ho dic, ja t'ho dic...

Mn. Calafocs.- Canta d'un cop o no caldrà que t'operis, perquè ja te'ls hauré arrancat! Qui és el sòmines que es feia l'adormit al teu departament!

Srta. Preslieu.- És... és... no em casquis més, va... (Mn Calafocs afluixa) és el meu 'partenaire' ...

Mn. Calafocs.- Partenaire?

Srta. Preslieu.- Sí, sí... som artistes... cantem i ballem, fem una parella còmica molt graciosa. Ara estem reposant de les últimes gales que han estat molt atrafegades... i ens hem apuntat a això...

Mn. Calafocs.- Ni gales ni cigales! No m'ho crec! Diguem la veritat o et torno a emmordassar i et foto daltabaix del tren a mig camí!

Srta. Preslieu.- És la veritat! Quin altre objectiu pot haver-hi per pujar a l'Abadia en aquesta època?

Mn. Calafocs.- (Pausa. Pensa) La presència del President no et diu res?

Srta. Preslieu.- A mi me la bufa el President! No m'agrada gens ni mica... Juraria que té menys marxa que l'antic carrilet... (Riu) I a més que et penses que nosaltres pugem a l'Abadia per motius polítics...?

Mn Calafocs.- (Pausa) Ara si que l'has cagada reina! I perdona que canviï de gènere amb que en

dirigeixo a tu, però espero que així te'n trauré més partit. Escolta preciosa, dius que no és per motius polítics, oi? Dons per quines altres raons tu, reina del carrilet, i el teu manso el teu "partenaire", portàveu aquesta poció tan ben amagada entre l'equipatge (Treuen un flascó i li passa per les narius) Confessa! Que hi ha aquí! Verí? Si no m'ho dius tot te n'hauràs de prendre unes gotetes reina!

Srta. Preslieu.- (No donant-li importància) Ah, això és una loció que fa servir el meu "novio" per fer gàrgares...

Mn Calafocs.- Gàrgares, oi? (L'agafa per la solapa i se l'acosta arran de cara) Doncs, obre la boca i fes-ne unes quantes de gàrgares! (Ella tanca la boca negant-se, i ell la rebot contra la llitera)

Srta. Preslieu.- No per favor, no me'n facis prendre d'això... a mi m'agrada molt fer petar la xerrada... i això...

Mn Calafocs.- No vols quedar-te afònica, oi? Calla, calla, ho sé tot sobre aquest assumpte. (Obre la porta de l'armari i fa sortir a Salut-Copany que el té lligat i emmordassat) Veus aquest (Li treuen la mordassa i dirigint-se a Salut-Copany) Diguem alguna coseta preciosa.

Salut-Copany.- Agggg... iiii... uuuu... pssst... pfff... gnooo...

Srta. Preslieu.- Què li passa? No se l'entén gens ni mica.

Mn Calafocs.- No t'ho expliques, oi? Prou bé que ho saps, perquè aquesta pobra cambrera no pot parlar!

Srta. Preslieu.- Li has fet veure la poció maleït brètol! Que et penses que és un vulgar escolanet?

Mn Calafocs.- Ja confesses, eh! Ja és gran això ja, només que se'n toqui a un del mateix gremi ja de seguida se solidaritzen totes, totes! Mira, tot aquest assumpte de la poció afonitzadora no m'interessa, jo el que vull és l'agenda amb els contactes internacionals...

Salut-Copany.- Agggg... iiii... uuuu... pssst... pfff... gnooo...

Mn Calafocs.- Què vol ara aquesta? Calla o et ficaré una altra vegada dins de l'armari!

Srta. Preslieu.- Escolta rei, es pot saber perquè a mi em parles com fos un 'tio' i a aquest 'tio' li

parles en femení com si fos una tia... ets una mica enrevessat tu per ser un mossèn... o potser no ets tal mossèn... ets un psicòpata sexual que dius que t'agraden les ties i aquí ens tens a mi que m'has deixat els ous trinxats i a aquest que ves a saber perquè a perdut la paraula, si perquè s'ha pres la poció o perquè potser l'has aterroritzat amb les teves fantasies sexuals...

Mn Calafocs.- Calla! Calla! (Els posa espatlla contra espatlla i els emmordassa als dos amb la mateixa mordassa. Després apaga el llum i surt.)

Turista.- I en una curta entrevista
un dels dos perdrà la vista.

(Ens trobem ara a la cabina presidencial. L'Entrevistador, truca a la porta. Porta el micròfon a la mà com l'element indispensable de la seva personalitat. El President surt de la seva meditació transcendental i va a obrir.)

President.- Ah, és vostè, passi, passi! Què prendrà? Unes aromes amb gel, un 'carajillet' monacal potser, o una barreja IN-determinada...?

Entrevistador.- El que vulgui, el mateix que vostè prengui.

President.- Doncs... miri, no prendrem res, fotis! Una altra vegada no farà escarafalls... (Imitant-lo) El que vulgui, el mateix que vostè prengui... (A part) Encara se'm fotria a la dona, aquest carallot de la premsa, i això no! Ja n'hi ha prou que se la tiri l'imbècil del Ministre... que n'arriba a tenir de mal gust el paio! (A l'Entrevistador) Però segueix, home, segueix, no sigui tímid.

Entrevistador.- Si... jo... és que... (Seu)

President.- (Agafa una cervesa de les grosses una "litrona" i s'asseu al seu costat tot bevent de l'ampolla, a l'estil xarnego o americà, com es prefereixi, com a l'actor li sigui més còmode, a l'autor li és indiferent) Vostè dirà.

Entrevistador.- Em permet que el tutegi? És que el meu psiquiatre m'ha recomanat tenir un cos a

cos amb tots els personatges importants, sobretot amb els que m'intimidien i vostè...

President.- No! No de cap manera! 'Tontejar' amb mi! No li permeto a ningú, ni a la meva dona!

(Pausa intrigant) Però... és clar, si és una qüestió psiquiàtrica...

Entrevistador.- Tutejar he dit, tutejar, no 'tontejar', no m'entenguis malament... jo no gosaria mai tenir altres llibertats President meu que el tractar-te de tu a tu!

President.- Endavant, home, endavant... ja ha donat el primer pas, segueixi, segueixi. Però suposo que no ha vingut aquí només per tutejar-me una estona i prou! (Li passa l'ampolla de cervesa)

Entrevistador.- (Després de fer-ne un glop, eixuga el broc de l'ampolla i li torna. Decididament.) Escolta, President, perquè ho has fet això d'amagar la veritat al país... parla'm de l'assumpte del teu tantsemenfotisme nacional... parla'm de les relacions de gelosia entre la delegada d'afers interiors no publicables i la coordinadora per a les desviacions vocacionals tardanes...

President.- No, no anem bé xicot! Jo puc explicar-li la meva vida si vol, però d'aquests afers no en tinc ni punyetera idea... i per tant no m'agrada que m'ho preguntis. I a més em sembla que poc interès tenen. Quina mena de periodista és vostè que fa unes preguntes que no són ni tòpiques. (Pausa) O potser... no, no, no, ja sé el que vol vostè...

Entrevistador.- Em sembla que m'estàs interpretant malament, President. Jo només vull saber, i ara sí que vaig al gra directament, on és el mort. (Alça la veu de sobte) Sí, el mort! No em diràs que no en saps res! O m'ho dius (L'amenaça amb el micròfon) o t'esberlo aquest maleït aparell a la closca! Parla President dels Presidents o ets home mort!

(El President es posa a riure fotent-se de la histèria sobtada de l'Entrevistador. L'Entrevistador intenta agredir amb el micròfon al President, però aquest es defensa amb l'ampolla de cervesa i es posen a lluitar com a 'cyranos' de capa i espasa, però amb els substituïts de cervesa i micròfon corresponents. La baralla acaba amb l'ampolla esberlada al cap de l'Entrevistador. L'Entrevistador

a terra estabornit. El President agafa el micròfon.)

President.- Estimats oients i ciutadans, els parla el President dels Presidents. Estic aquí, a punt de realitzar el viatge d'inauguració d'aquest entranyable carrilet i a la vegada estic atrapat, sol, agredit pels mitjans de comunicació que sortosament a hores d'ara, estan fora de combat, però estic molt poc emocionat, estic, com us diria... (Pausa llarga.) Més desencisat que l'últim ciutadà, l'últim, aquest que ni m'escolta ni m'ha votat mai... Sí, sí, correu a dir-li, estic... més que amb ell, estic com ell... atrapat! No tinc res a dir-vos. Només que m'acabo de carregar a un imbècil que semblava voler-me entrevistar... i amb aquest ja és el número dotze dels estaquirots que em trec del mig... És molt lamentable haver-ho de fer, però, de veritat que no queda altre remei... si us poseu a la meua pell em podreu comprendre, si no ho podeu fer... seguiu votant a l'oposició. Amics tots... (Se sent un soroll com d'un tret. De l'ensurt li cau el micròfon a terra. Surt corrent i esverat deixant la porta oberta.)

(Pausa. Per la porta oberta treu el cap el Sr. Sierres. Observa el desordre de després de la lluita. Veu el cos de l'Entrevistador a terra. Tanca la porta i s'ajup per comprovar si respira.)

Sierres.- Òndia! El President és l'assassí! I jo que em creia que simplement era un cornut! (Mirant l'Entrevistador) Però... què hi té a veure aquest pobre xicot... ja ha tingut mala sort, aquest substitut del locutor... l'afonia ja l'ha lliurat d'una de bona al titular... No sé si això tindrà a veure amb aquella parella de 'mariquites' que m'he trobat lligats al departament 408... Aquest viatge s'està posant interessant... Demanaré un plus de perillositat, sí, sí, sí... ho tinc ben clar... i si no me'l volen donar provocaré un descarrilament fortuït i tot arreglat... A més l'avís que acaben de donar pels altaveus és totalment alarmista... Vaig a convocar immediatament que tots els passatgers passin al vagó sala d'estar per comentar l'estat de la qüestió...

(Música clàssica barrejada amb sirenes d'ambulància demostren un caos més o menys lluny de l'estació.)

Turista.- En Sierres exerceix de cap
Sort que el tren no ha descarrilat

(Ens trobem en el vagó sala d'estar on hi ha el Sr Sierres amb un micròfon a la mà. El Sr Manxes darrera l'orgue i els guarda-espallles un a cada porta d'entrada del vagó controlant la situació.)

Sr. Sierres.- Escolta Manxes, mentre parlo toca suaument, no t'esbojarregis que el que haig de dir no ha d'alarmar a ningú... d'acord?

Sr. Manxes.- Però si sempre toco suau jo... És el Ministre que fot mà pels descosits a qui sigui que m'ha posat nerviós... Això és un mal exemple pel país!

Sr. Sierres.- Deixa estar això ara, i comença a tocar. (En Manxes comença a tocar suaument qualsevol melodia enganxosa de primer curs d'orgue Hammond) Home! Quina merda és aquesta... (En Manxes comença la tocata i fuga de Bach molt fort de volum) Bé, això està millor, però més fluixet. (Agafa el micro amb distanciament a lo Julio Iglesias) Benvolguts passatgers, laidis and gentelmens, els parla Ladislau Pere-Josep G. Sierres, cap del cremallera-exprés, els prego tinguin la bondat de parar atenció uns instants. Primer de tot els informo que no s'han de preocupar pel que s'ha dit anteriorment pels altaveus de l'estació. Només cal lamentar el mateix incident de cada dia, han estat només uns quants morts, menys que ahir, degut al quotidià escamot suïcida no IN-determinat que ha reventat amb goma-goma les guixetes de reserves de passatges. Estiguin tranquils que tot està controlat. Seguidament sortirem cap a la muntanya, tal com està previst. (Agafant un to més tràgic) Només els prego que immediatament després de la sortida, i ordenadament, sense presses, però sense pauses, vinguin tots cap el vagó sala d'estar

que se'ls ha d'informar confidencial i personalment de la situació terriblement caòtica i tràgica que ens porta a sortir ràpidament de l'estació. Sobretot no s'esverin! Música sisplau!

Turista.- El sarau ara comença!

Així en Sierres s'ho pensa!

(En Manxes puja de volum i posa ritmes a les fugues de Bach que estava tocant. El tren avança lentament després d'unes quantes xiulades. La llum baixa d'intensitat i la música s'anirà transformant i fent sensual i càlida creant un ambient de cava de jazz. Quan s'hagi creat aquesta situació, aniran entrant els personatges viatgers del tren amb aire sofisticat i aniran ocupant diferents llocs en el vagó sala d'estar disposats a escoltar la 'jam session' com si res estès passant. Quan han entrat tots, en Sierres agafa el micròfon i canta.)

Sr. Sierres.- Ja heu vingut tots, oi que sí?

Doncs anem a passar llista.

Cap dona es farà la llesta

Ni els mascles han de presumir

Mentre toqui l'orgue el Manxes

tothom calladet estarà

i quan us toqui de parlar

ho direu tot sense planxes

Si no heu entès bé el que us he dit

repetir-ho no voldria

i jo sí que us agrairia

que confesséssiu tot seguit.

(La música continua.)

Senyores i senyors, els presento en primer lloc a la Senyoreta Malpel investigadora privada de casos criminals. La Inspectora Malpel, ve subvencionada per capital privat multinacional, l'Abadia Comú Europea, que té la seu a Coll's de Brusettes.

Malpel.- (Interrompent i fent que l'organista deixi de tocar) A veure, silenci si us plau, vostè si no tinc mal entès, és el Sr. Sierres el cap del carrilet. M'agradaria saber perquè s'ha erigit en cap d'aquesta convocatòria sense ni preguntar-m'ho!

Sr. Sierres.- (A cau d'orella i confidencialment) Senyoreta Malpel, perquè gosa interrompre'm en aquest espai musical que la mateixa organització els té reservat i en el que vostè n'ha de ser protagonista?

Malpel.- (Al Sierres) Bé, si és així... (A la resta dels passatgers) Perdonin tots vostès, però la pressa de la convocatòria m'ha sobtat i...

Perot.- (Tallant-la) Té tota la raó de protestar... aquesta no és manera de cridar als respectables viatgers d'aquest carrilet. (Al President) Senyor President, permeti que en nom de la Institució a la que represento, respectuosament em dirigeixi a vostè per presentar-li les disculpes...

Primera Dama.- Es pot saber qui és vostè per demanar disculpes al meu home?

Sr. Sierres.- És l'inspector Perot...

Primera Dama.- Ah! Ja, ja! I és clar! Ja deia jo que la seva cara de pòtol funcionari vitalici em recordava a algú...

Sr. Sierres.- Disculpin, però abans de començar la investigació caldria que hi fóssim tots els sospitosos, si em permeten podrien anar a buscar a un parell de passatgers que falten i que són al departament 408. (Al guarda-espallles) Si us plau nano, vés a buscar-los! I vés en compte que són una mica... mariquites!

Sra. Màrfegues.- (Al seu marit) Escolta'm, això s'està posant una mica estrany, oi?

Sr. Màrfegues.- Coses de l'agència de viatges segurament... Tu calla, i no preguntis... jo jaestic a l'aguait!

Sra. Màrfegues.- (Baixet, a l'orella) Però aquell senyor no és el President? I per què deixa que la seva dona estigui amb el gamarús del Ministre així en públic... que no ho sap que la seva dona li fot el salt amb aquest manso...?

Sr. Màrfegues.- Ja t'he dit que jo ho controlo tot, no t'hi capfiquis... ja et donaré les explicacions després...

Sr. Comissiona.- (Al Sr. Cuxé) Hola! Un altre cop coincidim...

Sr. Cuxé.- Mira que n'és de petit el món!

Sr. Comissiona.- A veure quines sorpreses ens tenen preparades enguany!

Sr. Cuxé.- Es refereix als monjos o als organitzadors del viatge?

Capaestoles.- (Per a si mateix, encara afònic) La mare que els va parir! Com em preguntin gaire coses la cagaré i més ara quan vingui la Preslieu que sempre fica la pota...

Malpel.- (A Capaestoles) A veure aquest senyor que remuga tant, identifiquis!

Perot.- Sí, sí, ràpidament!

Capaestoles.- I vostès en nom de què?

Malpel.- Que no ho ha sentit? Sóc la senyoreta Malpel del SIPI, Servei d'Investigació Privat Internacional...

Perot.- I jo l'Inspector Perot, del SAPE, Servei Autònom de Prospecció Estatal...

Capaestoles.- Ja em perdonaran aquesta veu que tinc, però un cop d'aire...

Perot.- Doncs miri, a primer cop d'ull jo hagués dit que era una afonia crònica, deguda a un trauma sexual de la infància... però, continuï, continuï...

Malpel.- L'analítica freudiana en els casos de crims no passionals no funciona Perot! Deixi-ho córrer!

Sr. Sierres.- Bé, aquí arriben el dos personatges que faltaven en aquesta comèdia ferroviària. (Alçant el to) Ara, tothom, ho senten, tothom, respondrà a les preguntes que els nostres investigadors els faran! (Dirigint-se al President i a la Primera Dama) Fins i tot vostès, sí, sí,

vostès, aquesta vegada no els servirà allò de fer-se passar pels dobles del Sr President i senyora. Endavant i sense interferències! La investigació institucional versus la investigació privada!
Gong! Primer 'round'!

Malpel.- Senyor Sierres, és un perfecte inútil! Es pot saber perquè està muntant tot aquest xou?

Perot.- Deixi'l Srta. Malpel... si està molt clar... és una forma lúdica d'entendre la investigació...

Srta. Prieslieu.- (Molesta per Mn. Calafocs) A mi m'agradaria saber perquè aquest senyor després d'haver volgut fer l'amor amb mi, m'ha deixat plantada i m'ha lligat amb la companya cambrera esquena per esquena? No hi ha educació ni vergonya! Perquè passen aquestes coses tan estranyes en aquest viatge? Algú m'ho pot respondre...?

Salut-Copany.- (Recuperant-se de l'afonia) Gggss... pfss... Perdonin-aquesta veu, però ja l'estic recuperant... A mi també m'agradaria saber que fan totes aquí reunides sense prendre res? Ai mare quin ensopiment... Aquest viatge que prometia tant em sembla que l'estant transformant en un enterrament de segona...

Sr. Sierres.- Voleu callar les dues! Senyors inspectors, prossegueixin!

Malpel.- Senyors i senyores, si em permeten m'agradaria poder establir un ordre per començar les investigacions que tinc encarregades. Posin-se còmodes i si és possible... (Al Sierres) la mateixa organització els servirà un te, o el que vulguin... oi? (Al Manxes) Vostè podria amenitzar-nos una mica l'interrogatori sisplau... (En Manxes fa algunes escales ràpides mentre seguidament parla en Perot)

Perot.- Molt bona idea Malpel, no se m'hagués acudit mai. Potser la música ens podrà ajudar a catalitzar les voluntats i esdevingui el sèrum de la veritat que tant necessari és en aquests tercers graus ocasionals que ens veiem obligats a practicar...

Malpel.- (Fa parar la música) Molt bé Perot, molt bé... faci el favor de deixar de filosofar i anem per feina... Si està calladet i només escolta sense interrompre és possible que li passi alguna conclusió del cas...

Perot.- Gràcies, però en aquesta ocasió no em cal cap informació seva, ja vinc de tornada... (Riu sardònicament)

Malpel.- Millor per tots. Vinga, som-hi! A veure, aquell senyor que està en aquell racó tant calladet, sí, sí, vostè, identifiqui's!

Ministre.- Jo?

Primera Dama.- Quins investigadors! No coneixen a ningú!

Sr. Sierres.- La boca calladeta no delata senyora!

Ministre.- Jo sóc el Primer Ministre.

Malpel.- Sí, això és el que tots sabem, però la seva veritable identitat només ens la pot revelar vostè en un moment d'imperiosa sinceritat... com la circumstància actual requereix...

President.- (Emprenyat i tallant) És l'amant de la meva dona! Si ho sap tothom! Això és el que vol que confessi senyoreta Malpel? Quins interessos la mouen en aquest viatge, purament científics o potser polítics? No en té prou de competir amb en Perot? Què més vol? Que li fem un monument!

Malpel.- Què vol dir?

Ministre.- Vol dir que si la multinacional de Coll's de Brusetes a la que vostè pertany no rep en l'actualitat suficients transferències, nosaltres mateixos els hi podem proporcionar immediatament!

Perot.- L'han enxampat Malpel! L'han enxampat! (Riu mefistofèlicament)

Malpel.- Que s'han tornat bojós tots plegats? quina importància té la vida sexual de les dones dels presidents de cap país! I menys encara la d'aquest país tant IN-determinat! Jo investigo altres coses...

Salut-Copany.- (Per ell mateix) Ai, reina! Jo seré molt carca, però li segueixo donant importància a això del sexe...

Sr. Comissiona.- (Que ha sentit Salut-Copany) Si senyor! Hi estic completament d'acord...

Mn. Calafocs.- Déu els cria i ells s'ajunten...! Mare meva! Això sembla un viatge organitzat cap a Maricalandia!

Perot.- Bé, senyors i senyores, segons em sembla intuir, crec que aquest carrilet s'està aturant, i no per cap causa justificada...

(Mentre el carrilet va disminuint la seva velocitat es fa un silenci ple de sospites i recels d'uns amb els altres. Quan s'ha aturat definitivament, els dos guarda-espallles es treuen respectivament les perruques i les màscares de làtex que els cobria la cara i es mostren públicament.)

President.- (Descobrint la identitat d'uns dels guarda-espallles) Òndia, el Pare Abat!

Primera Dama.- (Per l'altre guarda-espallles) I el pare Prior!

Abat.- Germans i germanes, molt bona nit a tots plegats.

Prior.- Estem molt contents de tenir-vos aquí reunits, i seguidament ens agradaria que els germans investigadors procedissin seriosament a l'interrogatori que tan desordenadament han començat.

Abat.- Germà Manxes, fa estona que no t'escoltem. Vinga, agafa les partitures que l'ocasió requereix i fes-nos la introducció. Germà Sierres, vés a la taula de llums i efectes especials. Germà Salut-Copany pots travestir-te si així ho prefereixes per fer el servei de cambrera. Endavant! Germans i germanes, ara el nostre organista el germà Manxes ens farà la introducció musical d'una peça, que ens ajudarà a la investigació dels darrers fets criminals detectats, i que estan latents des que ha començat aquest interrogatori.

(Els personatges, a partir d'ara cantaran o recitararan segons el muntatge ho requereixi.)

Turista.- Tothom si vol podrà cantar

i si ho prefereix, recitar.

Malpel.- I sense ni saber ni com,
però ara cantarà tothom!

Perot.- Vagi Malpel vostè a saber,
si és aquí el crim o a l'estranger!

Sr. Màrfegues.- Fa bonic que parlin així, oi?

Sra. Màrfegues.- No facis cara de bocoi!

Abat.- Ja que vostè a parlat així,
la confessaré jo aquí!

Sra. Màrfegues.- Ai, Déu meu senyor!

Sr. Màrfegues.- Si ella no sap res monsenyor!

Sra. Màrfegues.- Un bon dia vam concursar
i per això anem a l'Abadia.

Sr. Màrfegues.- Fortuïtament ens va tocar
i això no passa cada dia!

Prior.- Excuses tots en tenim!

Tant si filem gros com prim!

(Aquí acaba la introducció sarsuelera i comença el típic i tòpic interrogatori. La música pot continuar de fons com a banda musical remarcant els moments d'intriga i sospita que calguin.)

Perot.- (Al Sr. Màrfegues) On era vostè fa dues hores menys cinc minuts? Respongui ràpid i sense dubtes!

Malpel.- Deixi'l respirar Inspector... Que no s'adona de la seva innocència... Sr. Màrfegues, vostè i la seva dona, perquè hi pugen a l'Abadia?

Sr. Màrfegues.- És un càstig del destí...! Ens vam presentar al concurs de la tele i malauradament vam guanyar...

Sra. Màrfegues.- És que la vida ens ha tractat tant bé, que només volem patir una mica ara que som grans i per això anem a l'Abadia...

Malpel.- Moltes gràcies, senyors Màrfegues per la seva humiliada resposta, encara que no serveixi per aclarir-nos res, moltes gràcies!

Perot.- Malpel, has estat sensacional! Humana! Ratllant la brillantor dels més grans investigadors de tots els temps!

Sr. Sierres.- Si els plau passin a interrogar a un altre viatger, aquests no serveixen de res!

Perot.- (Dirigint-se al Sr. Cuxé) Vostè?

Sr. Cuxé.- Aldus-Gutenberg Cuxè, editor de les publicacions de l'Abadia.

Perot.- Editor... eh! Molt bé... senyor editor... (Pausa circumspecta i pregunta sobtada a contratemps) Només voldria saber el títol de l'últim llibre editat... i que li va passar a l'enquadrador!

Sr. Cuxè.- Amb molt de gust. L'última publicació tenia el títol de "Tractat d'afonies monacals i la seva repercussió a les escolanies al segle XIII".

Perot.- I què li va passar a l'enquadrador, ho recorda?

Sr. Cuxè.- No, no en sé res d'això...

Malpel.- (Interrompent) No sigui cínic! Vostè va destituir a l'enquadrador, perquè va voler inventar una poció desafonitzadora! No és cert?

Perot.- És per això que el va destituir?

Sr. Cuxè.- (Pausa) Sí, i per motius personals que no venen ara al cas i... que públicament no penso confessar.

Malpel.- Molt bé, molt bé! Senyor Sierres prengui nota d'aquesta negativa. Seguim!

Abat.- Si em permeteu germans? Jo només voldria intervenir per informar-vos d'uns

esdeveniments que segurament podrien ajudar a les investigacions... No hi ha, germanes i germans, cap monjo mort a l'Abadia, encara que a hores d'ara ja n'han desaparegut set en el que va d'any. Per què se'n van i a on? És una incògnita per a tots nosaltres que també voldríem que els investigadors presents indaguessin.

Prior.- Cal dir que sempre han desaparegut després d'uns exercicis espirituals, i com ara estem a punt d'iniciar-ne uns per això estem fent aquesta labor de vigilància...

Mn. Calafocs.- (Salta indignat) M'estan acusant a mi directament? No hi ha dret!

Malpel.- No s'exciti Mossèn Calafocs. Ningú l'ha acusat de res, encara... Però ja que ha pres la paraula, digui'm, sisplau, perquè se l'ha endut i després ha violentat, segons ella mateixa a dit, a la senyoreta Preslieu?

Mn. Calafocs.- Ambigües imaginacions sexuals de travestit! Jo només volia saber qui és el seu acompanyant.

Perot.- I és clar, la curiositat l'ha portat a lligar-la espatlla contra espatlla amb la nostra cambrera després de no se sap quina mena de violència sexual... oi?

Salut-Copany.- Si em permeten, jo em dic Maria Salut-Copany, i sóc la testa responsable de les cambres del carrilet per a servir-les! Bé, cal dir que el senyor, el que han anomenat Mn. Calafocs no ha estat pas excessivament violent, només que... Bé, potser és que jo estic acostumada a una mica més de cos a cos, de morbo, de sado... perdonint-me però, violent el mossèn no n'ha estat...

Malpel.- Miri no ens interessin excessivament els detalls sobre els seus gustos sexuals. Faci el favor de deixar parlar a Mossèn Calafocs.

Mn. Calafocs.- Jo... No tinc res a dir!

Malpel.- (Treu un flascó) Expliqui'ns, doncs que hi feia aquesta poció en el seu departament?

Mn. Calafocs.- No sé de què parla...

Malpel.- Mossèn, com que no és cap secret de confessió ens ho haurà de dir... (Alçant el to) Parli

o el faré el responsable de les darreres afonies que s'han detectat a l'escolania!

Perot.- Que potser també és culpable de l'afonia d'aquest senyor... (A Capaestoles) perdó, com ha dit que es deia?

Capaestoles.- Franz Cappa Stoules... Capaestoles pels amics!

Malpel.- Ben conegut internacionalment per pertànyer a la trama burco-túlgara de tràfic de productes cosmètic-laríngics de llarga i provada insolvència en la rehabilitació de cutis i veus espatllades per l'ús excessiu, oi!

Capaestoles.- Ho sento... ja em perdonaran... (Es treu un flascó de la butxaca i se'l pren d'un glop. Amb veu molt afònica) No podran saber res de mi... (Comença a riure metre va perdent la veu) Ha! h...! ...! (Queda mut)

Malpel.- S'acaba de condemnar vostè mateix amb aquest acte de covardia. Pare Abat i Pare Prior que no surti del carrilet aquest individu. Tots vostès en són testimonis d'aquest acte de covardia per no afrontar la realitat. Bé prosseguim.

(El Pare Abat i el Pare Prior es posen els hàbits de monjo i barren el pas de les dues portes del vagó tot empunyant unes metralladores.)

Srta. Prieslieu.- (Salta airadament) Serà poca-vergonya! Ja sé jo, perquè s'ho ha pres! Així es quedés mut per tota la vida! Me les pagaràs carallot del riure!

Perot.- Ai, mira... i vostè, per què s'excita tant? (Se li acosta per interrogar-la i se'n va adonant al mateix temps de les característiques físiques de la interrogada) Nom, domicili, edat, talla, pes, color dels ulls, sexe... bé, bé... ja me'n faig càrrec...

Malpel.- És la senyoreta Prieslieu si no m'erro! L'amant... l'acompanyant del senyor Capaestoles...

Perot.- Doncs què hi feia al departament de Mn Calafocs?

Primera Dama.- Intercanviaben cromos de xocolatins si li sembla! Serà ruc!

Malpel.- No exactament, però sí que feien una cosa similar, intercanviaben informació sobre aquests manuals. (En treu un i li dóna a Capaestoles) Tingui, llegeixi què diu el títol?

Primera Dama.- Malpel que no se'n recorda que està més mut que el Harpo?

Malpel.- Sí, sí... perdonin! (Li pren el llibre a Capaestoles i li passa al Sr. Cuxè) Vostè que ho edita tot, llegeixi!

Sr. Cuxè.- Jo... però si jo... és que...

Malpel.- Ja tremola, oi? Només de pensar que també hi està involucrat ja s'ho fa a sobre... L'editor de les publicacions de l'Abadia...! Mare meva, quina colla de cagamandurries! Llegeixi d'una vegada!

Sr. Cuxè.- (Llegint la portada del llibre) "Manual per a la IN-determinació nacional"

Malpel.- Autor?

Sr. Cuxè.- (Senyalant-lo) L'IN-Honorable President

Malpel.- Qui l'ha editat?

Sr. Cuxè.- Publicacions de l'Abadia.

Malpel.- I el pròleg de qui és? Faci el favor de mirar-ho.

Sr. Cuxè.- (Ho mira) De l'IN-Signe primer Ministre (L'assenyala)

Perot.- Vaja, vaja!

Malpel.- I ara ja que vostè l'ha editat, faci el favor d'explicar-nos el contingut del manual, del qual se'n recomana la lectura només a segons qui... quina barra!

Sr. Cuxè.- (Amb por) Jo només sóc un servent del poder, vostè ha d'entendre que hom ha de guanyar-se la vida i...

President.- (Tallant) Cuxè no et caguis a les calces ara! Senyora Inspectora...

Malpel.- Senyoreta, si no li sap greu!

President.- Doncs senyoreta Malpel! (A part) Mal pel, eh! Senyoreta Mala Llet li diria jo! (A la

Malpel) Bé, jo sóc l'autor d'aquest llibre, sí... i què? Vol el seu contingut? Què potser no el sap ja?

Malpel.- Vull que ho confessi públicament!

President.- Senyores i senyors, aquest llibre no diu més que la veritat! La crua veritat del país! És clar que només el deixem llegir a aquells que mostren certes contradiccions i dubtes. Després de llegir-lo, sigui monjo o no, l'individu fot el camp del país, desapareix!

Perot.- Ah! Això explica la misteriosa desaparició dels monjos de l'Abadia?

President.- Sí, senyor savi-pilotes! Inspector de pega!

Malpel.- Molt bé senyor President, ja ens ho havíem imaginat des d'un primer moment. Recopilem. El senyor Capaestoles és el mestre afonitzador i el senyor President el doctor trenca vocacions... molt bé, molt bé... (Plena d'ira) Ara només ens cal ja que confessi el traficant d'escolanets... Vinga voluntaris! No haurà estat vostè Perot, oi?

Perot.- Miri... jo després de tot això em sembla que només em cal sol·licitar la dimissió...

Sra. Màrfegues.- (A part i al seu marit. Tothom ho escolta ostensiblement) Tot això és un joc, oi?

Sr. Màrfegues.- I és clar! És un joc d'aquests que en diuen de rol. Tu estigues tranquil·la, que jo ja estic a l'aguait, confia en mi i calla... Totes aquestes persones són passatgers com nosaltres i tenen assignada una comèdia com nosaltres... El Ministre, la Primera Dama i el President són els seus dobles, no te'n recordes que abans el cap del carrilet ha ficat la pota quan ho ha dit...

Ministre.- (A la Primera Dama) Nena, així ja no val la pena seguir estant amistançat amb tu... em sembla que me'n vaig amb la companya Maria Salut...

Primera Dama.- I vostès, Pare Abat i pare Prior que en pensen de tot això?

Abat.- Jo en nom de l'Abadia i dels pocs resistents que encara queden seguiré defensant el patrimoni IN del nostre país, passi el que passi!

Prior.- Germà estic amb tu! (Comença a lo Tejero però amb la metralladora embogint-se cada

cop més. Tots els personatges s'amaguen com a Parlamentaris darrera els seients a manca d'escons. S'anirà fent fosc amb les lletanies IN que s'aniran cantant amb respostes de ràfega de metralladora) Per la IN-Determinació (Ràfega), per la IN-Dependència (Ràfega), per la IN-Defensió (Ràfega), per la IN-Tolerància (Ràfega), per la IN-Moralitat (Ràfega), per la IN-Fidelitat (Ràfega), per la IN-Decència (Ràfega), per la IN-Timidació (Ràfega), per la IN-Portància (Ràfega), per la IN-Tegritat (Ràfega), per la IN-Becillitat (Ràfega), per la IN-Titularitat (Ràfega), per la IN... IN... IN... IN... IN...

Fosc i teló

Barcelona, novembre de 1991